

SZÚCS LÁSZLÓ

Járványban járván

Az utóbbi hetekben nálunk is a hétköznapok részévé vált járványhelyzet sok egyéb mellett arra is hajlamosít, hogy a fontos és kevésbé lényeges dolgokat élesebben elválasszuk egymástól magunkban. Eredetileg például azt terveztem, hogy ezen az oldalon ebbe a számba arról írok, miért nem osztom a napisajtó lelkesedését amiatt, hogy a városháza fel akarja újítani (lásd megszépíteni, újjávarázsolni stb.) a nagyváradi Petőfi parkot, amiben annyiban érintve vagyok, hogy naponta átsétálok rajta. Írásomban kifejténém, miért rettegek attól, hogy ez a hely is csilivili legyen, térkőben gazdag, megtervezett és megvalósított, ahol a kopottas, kerek szökőkútmedence helyén közlelési egységet nyissanak, melynek asztalainál majd románok és magyarok kézen fogva, boldogan kortyolgathatják jól megérdemelt kapucsínójukat. Pontosabban egy ideig még biztosan nem kézen fogva, amíg ez a járvány el nem csitul.

Fura dolog az is, hogy a kényszerintézkedések legelsőként a kulturális programokat és intézményeket érintették, zárva a színház, a filharmónia, a múzeumok, miközben a plázák ma még nyitva, s vígan összezárva tömegközlekedünk. De az átlagember mostanában átlagosan azért a magadöntése nyomán is többet ül otthon, s talán az is igaz, hogy az átlagosnál többen és többször vesznek könyvet a kezükbe, ha a tévében vagy a neten már telítődtek a vírussal fenyegető globális és lokális hírekkel.

Ha pedig internet, nos, ez a mostani rendkívüliség arra a régi médiaigazságra is ráerősít, ami szerint nem a hír határozza meg az újságírás minőségét. Nem feltétlenül a bulvársalakra, a rémhírterjesztő bolondokra, az összeesküvéselméleteket faragók bejegyzéseire gondolok, hanem a most

kiemelten fontos pontosság, hitelesség, ha úgy tetszik, közszolgálatosság hiányára. A járványról szóló anyagok gyakran adnak lehetőséget az összehasonlításra. Mondok egy példát: míg több magyarországi médium (pl. Index) megelőlegezett optimizmussal adja hírül, hogy Kína már túl van a járványon, az ugyanekkor erről beszámoló romániai Digi24 sokkal pontosabban fogalmazva tudatja, hogy a kínaiak túljutottak a járvány hullámának a csúcspontján. Ami, ugye, nem ugyanaz...

Sok ezekben a napokban a félelem, a gyanakvás, alaposan kizökkentünk a komfortzónánkból. Délelőtt szinte lelkiismeret-furdalásom volt amiatt, hogy a tavaszi napfényt élvezve, elégedett, lusta macskaként sétáltam végig a Fő utcán, a szép a világ, gyönyörű a világ és nincs hiba benne érzetével, miközben a globális válság nemcsak az utcákon túl riogat, hanem innen is. De talán mindez a korábbinál több odafigyelést is hoz s tart meg közöttünk, több szolidaritást, több felülemelkedést a napi konfliktusokon, napi panaszainkon, amelyek most, ha átmenetileg is, lényegtelennek tetszenek. Hiszen azok is.